

Parter i det nationella målet

Klagande: OF

Motpart: PG

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 3.1 i rådets förordning (EG) nr 2201/2003⁽¹⁾ tolkas så, att det förhållandet att svaranden underlåtit att framställa en invändning om att rumänska domstolar saknar internationell behörighet att pröva ett mål om äktenskapsskillnad mellan makar med minderåriga barn ska anses innebära att svaranden underförstått har gett sitt medgivande till att målet avgörs av den domstol vid vilken käranden anhängiggjort målet, för det fall parterna har sitt stadigvarande hemvist i en annan medlemsstat [i Europeiska unionen] (i förevarande fall Italien) och ansökan om äktenskapsskillnad lämnats till domstolarna i den stat där parterna är medborgare?
2. Ska artikel 3.1 och artikel 17 i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 tolkas så, att en domstol ex officio ska eller får uppta en invändning om att rumänska domstolar saknar internationell behörighet att pröva ett mål om äktenskapsskillnad mellan makar med minderåriga barn i avsaknad av ett avtal mellan parterna, som är bosatta i en annan medlemsstat [i Europeiska unionen] (i förevarande fall Italien) angående val av behörig domstol (och följaktligen avvisa ansökan på grund av att rumänska domstolar saknar behörighet att pröva den), *samt ges företräde framför* artikel 915.2 i Codul de procedură civilă (lag om förfarandet i tvistemål) enligt vilken en invändning om att Judecătoria Rădăuți (Förstainstansdomstolen i Rădăuți) saknar exklusiv internationell behörighet får framställas [med följd att denna domstol ska förklara sig obehörig att pröva målet till förmån för Judecătoria Sectorului 5 București (domstol i första instans i område 5 i Bucearest, Rumänien) som ska avgöra målet i sak], i synnerhet då nämnda artiklar är mindre förmånliga jämfört med bestämmelserna i nationell rätt [artikel 915.2 i Codul de procedură civilă (lag om förfarandet i tvistemål)]?
3. Ska uttrycket "dessa domstolars behörighet har godtagits ... på något annat entydigt sätt av makarna och personerna med föräldraansvar, vid den tidpunkt då talan väcks" i artikel 12.1 b i förordning (EG) nr 2201/2003 tolkas så, att om parterna – som har sitt stadigvarande hemvist i en annan medlemsstat [i Europeiska unionen] (i förevarande fall Italien) – som behörig domstol att pröva ett mål om äktenskapsskillnad väljer en domstol i den medlemsstat de är medborgare i [Judecătoria Rădăuți (Förstainstansdomstolen i Rădăuți)] är denna domstol automatiskt behörig att pröva yrkanden avseende "föräldraansvar, minderåriga barns hemvist och fastställande av föräldrarnas underhåll för barnets uppehälle och uppfostran"?
4. Ska uttrycket "föräldraansvar" i artikel 2.7 och artikel 12 i förordning nr 2201/2003 tolkas så, att det även omfattar begreppen "föräldraansvar" i artikel 483 i Codul civil (civillagen), "minderårigs hemvist" i artikel 400 i Codul civil (civillagen), och "föräldrarnas underhåll för barnets uppehälle och uppfostran" i artikel 402 i Codul civil (civillagen)?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 (EUT L 338, 2003, s. 1)

Överklagande ingett den 17 december 2018 av Jean-François Jalkh av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 17 oktober 2018 i mål T-26/17, Jalkh mot parlamentet

(Mål C-792/18 P)

(2019/C 65/36)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Jean-François Jalkh (ombud: advokaten F. Wagner)

Övrig part i målet: Europaparlamentet

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 17 oktober 2018 (mål T-26/17),
- och följaktligen
- ogiltigförklara Europaparlamentets beslut av den 22 november 2016 om antagande av rapport nr P8_TA(2016)0430 om begäran att häva immuniteten för Jean-François Jalkh, parlamentsledamot,
- fastställa det beloppet som ska tilldelas klaganden som ersättning för dennes rättegångskostnader, och
- förplikta Europaparlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna för överklagandet avser åsidosättande av unionsrätten, felaktig rättstillämpning, fel vid klassificeringen av omständigheternas rättsliga natur och uppenbart felaktig bedömning.

1. De inledande anmärkningarna till domen

Tvärtemot vad tribunalen anfört i punkt 21 i den överklagade domen hindrar inte den omständigheten, att den parlamentariska immuniteten inte har hävts, en part från att i Frankrike väcka civilrättslig talan om ersättning för försumlighet (artikel 1240 i Code civil) mot en ledamot.

2. Den första grunden som prövats av tribunalen

Tribunalens bedömning grundar sig på en missuppfattning av två bestämmelser. Punkt H omfattas av resonemanget med hänvisning till artikel 8 i protokoll nr 7, om uttalande av åsikter, medan tribunalen utvecklar sitt resonemang på detta område i punkterna 44–46, med hänvisning till artikel 9 i protokoll nr 7, om immunitet, med hänvisning till relevanta nationella bestämmelser.

3. Den andra och den tredje grunden som prövats av tribunalen

Tribunalen har gjort sig skyldig till en uppenbart felaktig bedömning när den inte gav *Arbetsdokumentet från Europaparlamentets generaldirektorat för forskning avseende "L'immunité Parlementaire dans les États Membres de la Communauté européenne et au Parlement européen, série Affaires juridiques"* ett normativt värde och inte beaktade de principer varom det däri erinras, vilket föranlett parlamentet att göra en felaktig bedömning av artikel 9 i protokoll nr 7 vad gäller omständigheterna i förevarande fall.

4. Den fjärde grunden som prövats av tribunalen

- Befintlig rättspraxis

Tvärtemot vad tribunalen har förklarat har parlamentet en fast praxis – ”som består i att avslå en begäran om att häva den parlamentariska immuniteten, som gjorts med hänvisning till omständigheter rörande ledamöternas politiska verksamhet” – som borde ha lett till en annan slutsats vad gäller hävningen av den parlamentariska immuniteten.

- Vad gäller *Fumus persecutionis*

De rättsliga myndigheterna har inte någon kontroll över huruvida en sammanslutning är partibunden eller inte, vilket tribunalen borde ha beaktat genom att ha läst lagen av den 29 juli 1881.

Tribunal hade kunnat kontrollera, genom att gå igenom kommunikén från Bureau National de Vigilance contre l'Antisémitisme (den nationella byrån för vaksamhet mot antisemitism), huruvida denna sammanslutning, som har begärt att Front National ska upplösas och som alltså är en politisk motståndare till Jean-François Jalkh, kan anses vara partibunden.

Härvid är det fråga om ett fall av *fumus persecutionis*.

Överklagande ingett den 17 december 2018 av Jean-François Jalkh av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 17 oktober 2018 i mål T-27/17, Jalkh mot parlamentet

(Mål C-793/18 P)

(2019/C 65/37)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Jean-François Jalkh (ombud: F. Wagner, avocat)

Övrig part i målet: Europaparlamentet

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som Europeiska unionens tribunal (sjunde avdelningen) meddelade den 17 oktober 2018 (T-27/17),
- ogiltigförklara Europaparlamentets beslut av den 22 november 2016 om antagande av rapport nr A8-0319/2016 angående ansökan om upphävande av europaparlamentsledamot Jean-François JALKHS parlamentariska immunitet,
- fastställa den ersättning för rättegångskostnader som klaganden enligt gällande lagstiftning har rätt till,
- förplikta Europaparlamentet att ersätta samtliga kostnader för förfarandet.

Grunder och huvudargument

Grunderna för överklagandet avser åsidosättande av unionsrätten, felaktig rättstillämpning, oriktig bedömning vid fastställandet av de rättsliga omständigheterna, samt en uppenbart oriktig bedömning.

1. Angående de inledande synpunkterna i domen

I motsats till vad tribunalen funnit i punkt 21 i den överklagade domen, hävdar klaganden att den omständigheten att den parlamentariska immuniteten inte har upphävts inte innebär att en part förlorar möjligheten att, inom ramen för ett tvistemål i Frankrike, väcka talan gentemot en parlamentsledamot om ersättning för skada, när fråga är om oaktsamhet (artikel 1240 i civillagen).

2. Angående den första grunden som prövades av tribunalen

Tribunalens analys beror på ett missförstånd avseende två bestämmelser. Punkt H omfattas av den argumentation som avser artikel 8 i protokoll nr 7 angående uttryck för åsikter, medan tribunalen utvecklade sin argumentation härom i punkterna 44–46, med avseende på artikel 9 i protokoll nr 7 angående immunitet, varvid sistnämnda bestämmelse hänvisar till tillämpliga nationella bestämmelser.